

Goed kunstgras- onderhoud begint niet met technologie

J&E pleit voor vakkennis boven vernieuwing om de vernieuwing en technologische verkoopverhalen

Innovatie in kunstgrasbeheer? Die zit niet perse in machine-innovaties of AI-gestuurde apps. Wie echt grip wil op kwaliteit, duurzaamheid en kosten, focust niet op technologische hoogstandjes, maar op het veld zelf. Dat vindt Ed Korstanje van J&E Sports, doorgewinterde specialist in aanleg en onderhoud van kunstgras. 'Onderhoud is geen kwestie van revolutionaire machines, maar van aandacht en vakkennis,' zegt hij. 'En daar valt voor gemeenten en clubs nog winst te boeken.'

Auteur: Karlijn Raats

Vakmanschap

J&E Sports legt kunstgrasvelden aan en voert onderhoud en renovaties uit voor gemeenten, sportclubs en andere opdrachtgevers. Aan het product zelf verandert de laatste jaren weinig. 'Wat we geleverd krijgen van de producent, dat leggen wij solide aan. De echte winst zit in het beheer.' De praktijk laat volgens Korstanje zien dat het verschil tussen een goed en een versleten veld na acht jaar vaak niet zit in de kwaliteit van het materiaal, maar in hoe het is onderhouden. En dat vraagt meer dan standaardrondes met een borstelmachine. 'Wij zien regelmatig velden die op papier nog jaren mee zouden moeten kunnen, maar door scheef gebruik en achterstallig onderhoud zijn ze dan al aan vervanging toe. Zonde, en onnodig kostbaar.'

Technologie is geen wondermiddel

Dat betekent niet dat J&E de techniek links laat liggen. Integendeel: hun instrooimachines zijn bijvoorbeeld specifiek afgesteld op verschillende soorten infill, zoals SBR, kurk of TPE. Ze gebruiken machines die infill terugschudden en grover materiaal scheiden. En een hockeyveld krijgt een andere aanpak dan een voetbalveld. 'Maar dat zijn gewoon aanpassingen. Geen revolutionaire innovaties of wonderen. Sommige leveranciers doen alsof hun machine alle problemen oplost. Maar als je de verkeerde kant op rijdt, geen oog hebt voor details en slijtage, of kleine schades negeert, dan maakt het niet uit hoe slim je robot is.'

ACHTERGROND

De realiteit

Wat J&E in de praktijk ziet, is dat de structurele aandacht bij onderhoud sterk varieert. 'Sommige gemeenten hebben het echt goed op orde. Ze komen regelmatig langs, weten waarop ze moeten letten en schakelen op tijd specialisten in. Maar soms zien we dat mensen op de machine geen duidelijke instructies hebben of gewoon niet de ervaring of scherpste om beginnende schade te herkennen.' Dat is geen verwijt, benadrukt Korstanje. 'We snappen heel goed dat het voor gemeenten niet altijd makkelijk is. Ze hebben veel verschillende taken, vaak veel velden, soms beperkt budget of capaciteit en zijn afhankelijk van vrijwilligers. Dan is structurele aandacht per veld lastig vol te houden. Vrijwilligers spelen op veel plekken een cruciale rol, maar ze kunnen niet alles opmerken. Ze doen onderhoud op vaste tijden, zoals op vrijdagmiddag. Dan wordt er geborsteld, of het nou regent, hagelt of 30 graden is. Maar goed onderhoud draait niet om het afvinken van een lijstje, het draait om goed kijken. Zien dat een naad losligt. Weten dat je daar snel bij moet zijn.' Daar wringt het volgens Korstanje nog te vaak. 'Een losliggende naad van 30 centimeter kun je eenvoudig vastzetten. Maar wacht je te lang, dan ligt er ineens 15 meter open, is de infill weg, raken vezels beschadigd en moet je echt gaan ingrijpen.'

Kansen in slimmer veldgebruik

Een veld wordt zelden egaal gespeeld. Vooral het strafschoopgebied krijgt het zwaar te verduren. 'In het strafschoopgebied wordt vaak vier keer zo veel getraind en gespeeld als op andere plekken. Dus die plek slijt veel sneller,' merkt Korstanje op. 'Op sommige velden is het verschil tussen twee strafschoopgebieden na zes jaar echt dramatisch. Dan heb je in feite een half veld dat al twaalf jaar oud aanvoelt, en een

ander deel dat nog maar net begint te slijten. Maar bij vervanging wordt vaak gekeken naar het hele veld. Dan wordt het complete veld vervangen, terwijl maar een deel echt versleten is. Dat is zonde.' Daarom voert J&E steeds vaker deelrenovaties uit: een nieuw strafschoopgebied, een nieuwe cirkel op het hockeyveld, een verse penaltystip. 'Met zo'n ingreep kan een veld soms weer twee jaar mee. Kleine investering, grote winst.'

Volgens Korstanje speelt in de praktijk mee dat clubs vaak niet direct financieel verantwoordelijk zijn voor het veld. Daardoor is er minder vanzelfsprekende aandacht voor gespreide speelbelasting en wordt er minder sneller gestuurd op kleine reparaties of deelrenovaties. 'Dat is begrijpelijk, maar het maakt het wel belangrijk dat beheerders en onderhoudspartijen zich dat extra bewust worden, omdat hierin de grootste winst in kwaliteit en kosten schuilt,' zegt hij. 'Bij clubs die wel financieel bij het veld betrokken zijn, zien we vaker dat er stevig gestuurd wordt op gelijkmatig gebruik en dat men eerder kiest voor deelrenovatie in plaats van volledige vervanging.'

Checklist en controle

Korstanje concludeert: onderhoud blijft mensenwerk. 'Machines zijn belangrijk, maar ze lossen geen structurele problemen op.' Een strak logboek om de mensen in het onderhoud te ondersteunen, hoeft van Korstanje niet per se. 'Maar een simpele checklist met waar je op moet letten is misschien wel handig, ja. En een beheerder die de checklist consequent controleert, dat maakt denk ik een wereld van verschil.' Zijn oproep is dus niet om meer onderhoud te doen, maar om het beter te doen. 'Meer afgestemd op hoe een veld echt gebruikt wordt, en met de bereidheid om op tijd bij te sturen. Dan kun je zomaar twee, drie jaar extra uit een veld halen.'

Elektrisch zand strooien

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!